

העולם הבא

בעריכת לילי גלילי

מוזמנים משתתפים. אחד הקוראים מבין המשתתפים בשליחת חומר לעמוד זה יזכה מדי שבוע בשבוע בפרס של עשר לירות. הזוכה השבועי: נסים רעסזונגו, ד. צ. 2533, צה"ל

ההבדל הקטן

הקורא נחמן גרשוני מתל-אביב, הטוען כי פרשת אהרן כהן מזכירה לו את ציד המכשפות של ג'ו מקארתי המנוח. מספר על אורח אמריקאי שנעצר על-ידי סוכני מקארתי, והואשם בקומוניזם. "אבל אני אנטי-קומוניסט", טען העצור. "לא חשוב איזה קומוניסט אתה", עני לו הסוכנים, ועצרו אותו.

טעות לעולם עודקת

תושבי השכינה. (למרחב).
מדרכי דן, תל-אביב
רוח הקודש נחה עליהם.
מר פרס סיפר על ועידת פירצה.
(הארץ)
ירם ברגשטיין, תל-אביב
תיאר כיצד סתמו אותה.
לואי שטראוס נתמנה כשר המחר.
(על המשמר)
גסאן עבד אל-ראזק, טיבה
אחראי למסחר ותעשיית החלומות.
ידיעות מרמת עמון. (מעריב)
דויד כהן, חדרה
עוררו בהלה ברבת גן.

אמנות מודרנית

שני ציורים אלה הם יצירתו של סמיר נסים רעסזונגו. מכשיר הביצוע: מכונת כתיבה משרדית רגילה. למעלה: רובינזון קרוזו. למטה: יעני, אסילה מלך ההו"נ"ס.

הערות-שוריים

שני אישים שעוררו השבוע רעש בכנסת, אך לא הוזכרו בדיונים הפומביים: סם דובינר, ששלח חבילות שי קטנות לח"כים, ומאיר יערי, שהאשים את השב. בפרשת כהן...

...לא דובינר ולא יערי.

הרמטכ"ל הסודאני הפיל את משטרו של ראש הממשלה עבדאללה חליל...

...אבל המנגינה, אבל המנגינה, אבל המנגינה לעולם נשארת.

נעצר מפקד המודיעין הירדני...

...על זה הוא לא ידע מראש.

חוק פסקאלי ישראלי:

...המסים עולים כשהעולים עולים, אבל אינם יורדים כשהיורדים יורדים.

חשיריים

מעשה כשחקן, איש קולטורה, שלקח נערה לטנטורה.

ושם, על החוף, זה הנכר הטוב,

נתן לה פרקים של חלמורה.

מעשה בצעיר מבית-אל ששנתו נדרה בכל ליל.

הוא נשא לו כלה

מקועקעת כולה,

כלילות בתמונות הסתכל.

א.א. תל-אביב

כמה הצעות טובות מאד לסרטי פרסומת

הוא זורק עליה ספל. היא זורקת עליו צלחת. וראה פלא (סימני התפעלות על פני הזוג) שום דבר אינו נשבר! למה? הם משתמשים בכלי ירסינה! (חיוך גדול ומסופש. אפשר גם נשיקה.) מקהלה ברקע: "קנו ירסינה צלחת ואז תוכלו לזרוק בלי פחד."

המכונית נעצרת. הוא (טיפוס אפס, מפחיד, פניו מכוסים מסכה וכל מבטו אומר ציניות שהצניח) יוצא. בפנים הבית מציעה תינוקת חמודה מן המטה. אין לידה ביבי סיטר. היא רואה את הטיפוס האפס, המפחיד וכזי וממלמלת: "אמאלינה" הוא ניגש אל הולת. צעדי מפלצת. התינוקת פוערת את עיניה. הוא מוציא מפתח מכיסו, מסובב הנה (התינוקת נושמת בכבוד) ומסובב בחזרה. הדלת אינה נפתחת. הוא מתחיל להתעצבן, מוציא מפתח שני מכיסו, מנסה שוב. נשמעת חריקה. די, התינוקת אבודה, היא אוחות במעקה מיטתה ומטלטלת אותו כמו אסיר גידון למחת. הוא מנסה ומנסה, לשוא. מחליף מפתחות כמו מטורף. (להגביר את הרושם המצלמה מסובבת במהירות מוגברת.) בסוף הוא מתיאש. זורק את המפתחות ומסתלק. מעבר למינה חוזרים אבא ואמא. מוציאים מפתח מכיסם ונכנסים לתינוקת. "את רואה," אומר הבעל לאשתו, "אמרת לך שאין מה לדאוג. מנעול ל

איראפטר לקלקל." התינוקת (שרה): "יל, יל, יל, ל כל בית בישראל!"

הוא (צעיר ומלוקק) מגיש לה (בלונדית, חתיכה ונערת-זוהר נוסף לכל) שפתון. "זה משהו מיוחד — נשקון" היא: "אוי, אתה כאמת מותק. אני אוהבת רק אותך." מורחת את השפתון. (תמונה חדשה: נשף.) צוחקים, רוקדים. הוא מתפש אותה. איננה. לבסוף מופיעה. "עם מי הית?" הוא שואל בכעס. היא: "עם אף אחד. סתם יצאתי לנשום אחר לברי." הוא לא מאמין לה. רואים זאת על פניה. אבל הוא מחייך, עובר מגבר לגבר במסיבה. אצל חמישה מהם הוא מוצא סימני שפתון מיוחדים במינם. "זה של אשתנו" הוא צועק. "לא נכון." הם מתגוננים ומנסים לגנב את הסימנים. אבל זה לא יורד, כי זהו שפתון מיוחד במינו, לשימושם של בעלים קנאים ולצופות הרוצות להשאיר אחריהן סימנים. "בוגדת!" הוא מטיח בפניה, "תפסתי אותך!" כל הנוכחים במסיבה שרים בצותא: "נשקון אינו סתם שפתון הוא מגלה מסע ועוין!"

מלכה ארגרייך ורב דאובר, נהריה

זה התחיל עם אותו חלון חורק, שאמר שהוא רוצה קצת שקט. מאז פתחו כל יתר היצורים את הפה והתחילו לקשקש בקומקום.

פיהם דיבר חכמה

- ★ "ירדת פלאות, חברי," אמר הדג לשכנו שצלל.
- ★ "תן לחיות," ביקשה הפצצה מהממציא.
- ★ "אל תנדנד על הנשמה," התחנן חולה היס בפני הרוח.
- ★ "עזוב את זה, הוא עוד ירוק," אמר העלה בשלכת.
- ★ "תפסיק לקשקש," ציחה הניר לעפרון.
- ★ "נפלת מהירח?" שאל הספונסניק את הלחין.
- ★ "תמיד דופקים אותי" התמרמר המסמר.
- ★ "אני מת מהטרחון," נאנח הירקון, והלך לגנב.
- ★ "יש לי זמן," החליט השעון, ונעמד.
- ★ "זה בדיוק ההיפך," הסביר הציור המודרני לצייר.
- ★ "לעולם אין לדעת," אמר האנאלפכית למורה.
- ★ "אל תבלבל לי את המוח," התרתח הרובוט על הסכנאי.

ירדנה ארז, תל-אביב

טוריפ-טיז הודי